

[Lilli Gyldenkilde]

få ydelsen på tværs af kommunegrænserne – får det mig til at spørge, om vi nu ikke skulle lade folk være i fred. Skulle vi nu ikke lade dem selv ordne det med at få den hjælp, som de gerne vil have, og selv finde ud af at betale for den? Så kunne vi sørge for, at der er ordentlig hjemmehjælp til de mennesker, som trænger til det, og sørge for, at de mennesker, der ikke er i stand til at betale for den, får den som et kollektivt gode, som betales over skat-terne.

Det er den metode, vi gerne vil gå videre med, for som det så rigtigt er udtrykt af nogle socialchefer for nylig – hvilket har fået de borgerliges ordfører til at komme med nogle mærkværdige konklusioner, jeg skal vende tilbage til – får vi lagt så meget over på de sociale forvaltninger, at de faktisk ikke kan overkomme deres arbejde, og det, der så bliver tilbage, er, at de skal være udbetalingssted, administrationssted, så de ikke får tid til det, de retteligt skulle have tid til, nemlig at tage sig af de svageste grupper i dette samfund.

Jeg har hørt, at socialministeren har givet socialcheferne ret i det, og så står vi – jeg havde nær sagt noget, jeg ikke må sige ifølge forretningsordenen, men det skal jeg nok lade være med – med dette forslag, som bestemt ikke gør nogen som helst ting lettere, hverken for de handicappede, de ældre, kommunerne eller for den sags skyld de politikere, der eventuelt skal tage et medansvar for det makværk, der er lagt op til.

Jeg kan ikke forestille mig, at Venstres gruppe kan have hørt, hvad socialministeren svarede socialcheferne, for så havde den ladet være med at komme med dette valgoplæg; det kan ikke bruges, og vi agter ikke at stemme for det.

Tom Behnke (FP):

Da Fremskridtspartiets ældrepolitiske ordfører, fru Kirsten Jacobsen, ikke kan være til stede, har jeg lovet at gennemgå lovforslag nr. L 83.

Ideen med forslaget er helt i top, og vi ville under normale omstændigheder kunne tilslutte os forslagets intentioner fuldt ud, men problemet er, som det også er blevet nævnt før af andre ordførere, at hele dette område svømmer så kraftigt, at vi på et tidspunkt overvejede, om det var i egentlig havsnød. Der er totalt kaotiske tilstande på området, fordi ministeren

ikke vil gribe ind og gøre det, ministeren er pligtig at gøre.

Efter vores mening bør der være orden på området, inden man går i gang med nye forsøg. Skulle det imidlertid vise sig, at ministeren sørger for at få bragt området i orden, mens vi behandler dette forslag, kan det være, at vi ændrer stilling ved tredje behandling, men som det nu ser ud på hjemmehjælpsområdet, må vi stærkt tage afstand fra forslaget.

Det undrer mig også, at det af bemærkningerne og i øvrigt også af loven fremgår, at kommunalbestyrelsen efter en konkret vurdering skal foretage afgrænsningen mellem mere omfattende personlig pleje og let personlig pleje. Det er altså kommunen, der skal vurdere det, men længere nede står der, at det foreslås, at socialministeren fastsætter nærmere regler om afgrænsning af let personlig pleje. Er det socialministeren eller kommunen, der skal afgrænse det?

Der står videre, at den økonomiske værdi af ydelsesbeviserne fastsættes af socialministeren. Fire linjer længere nede står, at kommunens opgørelse af udgifterne til en effektiv hjemmehjælpstime lægges til grund for ydelsesbevisets værdi. Er det kommunen eller socialministeren, der skal bestemme det?

Dette forslag er ikke mange sure sild værd.

Lone Dybkjær (RV):

Det må medgives, at det er nogle vældige frihedsprincipper, regeringen lufter i dag, og jeg er meget enig med fru Lilli Gyldenkilde i, at vidste man ikke bedre, kunne man godt tro, det var et valgoplæg, selv om det naturligvis er en fuldstændig tilfældig dag.

Jeg troede i min naivitet, at Venstre og De Konservative også havde noget imod offentlige udgifter og ikke bare det offentlige system som sådant. Men efter det, jeg har hørt i dag, forstår jeg, at bare der ikke er tale om offentlige ydelser, er de to partier villige til at betale hvad som helst, og det har jo sådan set også været konsekvensen i alle ordførertalerne. Man vil bryde det offentlige monopol, men det er ikke noget problem med de offentlige udgifter.

Jeg vil sige det samme om dette lovforslag, som jeg sagde om det foregående forslag, ja, jeg vil næsten sige, at det her er endnu værre. Her er man fuldstændig ude i det groteske med